

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. november 27. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. évi július hó 2. napján kihirdetett 6.B.401/2007/78. számú ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban 3.750 (Háromezer-hétszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, mely az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk.166.§ (1), (2) bekezdés f/ pont), hivatalos személy elleni erőszak bűntette (Btk.229.§ (1), (2) bekezdés) közfeladatot ellátó személy elleni erőszak bűntette (Btk.230.§) és testi sértés vétsége (Btk.170.§ (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette és elrendelte kényszergyógykezelését.

Rendelkezett a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője ártatlanság okán felmentésért és a kényszergyógykezelés elrendelésének mellőzése céljából fellebbeztek.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.132/2008/14-I. számú átiratában a vádlottnak a Btk. 229.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő további 1 rb. hivatalos személy elleni erőszak bűntettének vádja alóli felmentését indítványozta arra tekintettel, hogy a vádlott a hivatalos személy elleni erőszak bűntettét a vele szemben intézkedő másik rendőr, ... sérelmére is elkövette, amikor a bilincselését követően az őt balról fogó őrmestert a combján egy esetben megrúgta.

Az ítéltábla a védelmi jogorvoslatok folytán a megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát

megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülvizsgálatának körébe vonta. A nyilvános ülésen a védő és a fellebbviteli főügyészség képviselője indítványait változatlan tartalommal fenntartotta.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva széles körű bizonyítást felvéve ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

A bizonyítékokat értékelő tevékenysége hibátlan, az általa megállapított tényállás mind az I., mind pedig a II. tényállási pontokban rögzített cselekmények vonatkozásában megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, az ítéletábra a felülbírálat során irányadónak tekintette.

A vádlott a bírósági eljárásban már valamennyi bűncselekmény elkövetését vitatta. Az elsőfokú bíróság a vádlottnak a bizonyítási eljárás során tett vallomásait összevetve a további bizonyítékokkal helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott által a tárgyaláson kihangsúlyozott, felelősségét elhárító hivatkozásai nem foghattak helyt, és részletesen elemezte azon bizonyítékokat, amelyek a vádlottnak a tagadó vallomását egyértelműen cáfolták.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében logikai hibát nem vétett.

A megyei bíróság az I. tényállásban leírt cselekmények körében kellő gondossággal vizsgálta a jogos védelmi helyzet fennállásának lehetőségét is és azt kellő alappal vetette el.

Mindezek alapján törvényesen állapította meg, hogy a vádlott valamennyi, a terhére rótt bűncselekményt elkövette.

Helyes a cselekmények jogi minősítése is.

Az ítéletábra nem találta alaposnak a fellebbviteli főügyészségnek a további 1 rb. a Btk. 229.§ (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő hivatalos személy elleni erőszak büntetnének vádja okán történő felmentésre irányuló indítványát, tekintettel az állandó bírói gyakorlatra és a 8. számú Büntető Kollégiumi véleményben rögzítettekre, miszerint ha a hivatalos személy elleni erőszakot több hivatalos személy ellen, azoknak egységes eljárása keretében követik el, a cselekmény nem válik több bűncselekménnyé. A konkrét hatósági eljárás egysége a bűnhalmazat megállapítását ilyen esetben kizárja.

A vádlottnak és védőjének „ártatlanság” okán előterjesztett jogorvoslata a megyei bíróság értékelő tevékenységét támadta, amely a Be. 351.§ (1) bekezdésében írtakra figyelemmel eredményre a fellebbezési eljárásban nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság igen körültekintően járt el a vádlott elmeállapotára vonatkozó szakértői bizonyítás körében is. Az aggálytalan igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemények birtokában helyesen állapította meg a Btk. 22.§ b/ pontjában írt büntethetőséget kizáró kóros elmeállapotot, valamint a Btk. 74.§ (1) bekezdésében írt valamennyi törvényi feltétel egyidejű fennállását, amely a vádlott felmentése mellett kényszergyógykezelésének elrendelését maradéktalanul megalapozták, így az intézkedés mellőzésére irányuló védői indítvány sem foghatott helyt.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokai és egyéb helytálló rendelkezései alapján - a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés, melyet a Be. 339.§ (1) bekezdésére figyelemmel az állam visel.

Debrecen, 2009. november 27.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja.

Záradék: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.B.401/2007/78. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. november 27.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke